

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ivasiv Vitalii xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în or. xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.11.2016 – 08.02.2017;

Instanța de apel: 16.08.2017 – 28.05.2018;

Instanța de recurs: 04.06.2019 – 03.03.2020;

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 08 februarie 2017, Ivasiv Vitalii a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani;

- în baza art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial de pedepse, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, prin rechizitoriu, Ivasiv Vitalii este învinuit de faptul că acționând cu intenție directă și având scopul introducerii pe teritoriul

Republicii Moldova a drogurilor cu scop de înstrăinare, la data de 06.09.2016, ora 07.40, deplasându-se cu automobilul de model „Mercedes” cu n/î K AD 882, prin tănuire de la controlul vamal, în geanta personală a introdus pe teritoriul Republicii Moldova prin punctul de trecere a frontierei vamale Palanca-Maiaki-Udobnoe Auto, droguri și anume amfetamina cu cantitatea de 100,47 gr., care conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții deosebit de mari.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, după semnele calificative - *contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a drogurilor, tănuindu-le de la controlul vamal, în proporții deosebit de mari.*

Tot el, Ivasiv Vitalii, acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite la moment de organul de urmărire penală, a obținut din regiunea Ucraina pentru realizare droguri și anume amfetamina în cantitate de 100,47 gr., care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții deosebit de mari, după care a transportat-o și a păstrat-o la sine pentru realizare lui Vasilache Iulian până la 06.09.2016, când, aflându-se pe teritoriul gării auto nord situată pe str. Calea Moșilor 2/1 mun. Chișinău, în urma percheziției corporale, au fost ridicate de la el 2 pachetele de polietilenă, în interiorul cărora se afla amfetamina cu cantitatea de 50,79 grame respectiv 49,42 gr. și un pachetel de polietilenă în care se afla amfetamina cu cantitatea de 0,26 gr.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în drept în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, după semnele calificative - *circulația ilegală a drogurilor, păstrare, procurare și transportare în scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Barba Daria în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat invocând următoarele:

- prin probe prezentate de acuzare nu a fost demonstrat faptul existenței infracțiunii de contrabandă, nici o probă cercetată nu confirmă că inculpatul la ,,

- instanța de fond neîntemeiat a respins demersul inculpatului, prin care a solicitat acordarea unui termen pentru a prezenta probe, care să confirme că scopul plecării sale în Ucraina a fost de a se înțelege cu clienții care urmau să procure de la el marfă pe care dânsul urma să o aducă din Turcia;

- din actele cauzei rezultă că inculpatul la 06.09.2016, a trecut controlul vamal și asupra sa nu au fost depistate careva substanțe narcotice, la fel nu a avut asupra sa substanțe narcotice nici în momentul reținerii, iar procesul verbal cu privire la percheziție nu i-a fost tradus;

- instanța de fond eronat și-a bazat sentința de condamnare pe depozițiile martorului Ciubotaru Pavel, care a declarat că personal nu a văzut careva fapte de care este învinuit inculpatul, el doar a interceptat și descifrat convorbirile telefonice duse la

nr.xxxx și xxxx. Aceste declarații nu pot fi puse la baza sentinței, deoarece reprezintă niște presupuneri ale martorului;

- în speță nici unul dintre așa numiții „cumpărători” nu au fost identificați și interogați asupra circumstanțelor infracțiunii și în special asupra semnului calificativ al infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice „cu scop de înstrăinare”. Astfel, în speță de instanța de fond au fost încălcate prevederile art.8 Cod de procedură penală;

- concluzia instanței referitor la vinovăția inculpatului pe capătul de acuzare prevăzut de art.248 alin.(5) Cod penal este neîntemeiată, deoarece instanța selectiv a grupat unele probe, aceste fiind doar menționate, fără a concretiza care fapte anume sunt confirmate prin aceste probe, iar alte probe în general au fost ignorate;

- descifrările convorbirilor telefonice nu confirmă că Vasilache Iulian a dus convorbiri telefonice referitor la procurarea substanțelor narcotice anume cu Ivasiv Vitalii, în speță nefiind demonstrat că numărul de telefon xxxx ar aparține anume inculpatului;

- inculpatul a fost condamnat pentru acțiuni de înstrăinare a substanțelor narcotice doar din simplul motiv că, la urmărirea penală a recunoscut că a păstrat asupra sa substanțe narcotice cu scop de consum personal, iar în ședința de judecată a negat faptul dat, astfel instanța de fond eronat a ajuns la concluzia că inculpatul urmărește scopul inducerii în eroare a instanței;

- infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul primirii substanței narcotice de către o altă persoană, în speță nu a fost stabilit nici un cumpărător.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2018, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ivasiv Vitalii a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestuia pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

5. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, situația de fapt și de drept reținută de prima instanță nu corespunde probelor existente la materialele dosarului penal, or, probele au fost apreciate incorect și contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, astfel că instanța de fond eronat 1-a recunoscut vinovat pe Ivasiv Vitalii în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) și art.248 alin.(5) Cod penal.

Cu referire la învinuirea adusă lui Ivasiv Vitalii în baza art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond privind condamnarea pe acest capăt de învinuire este incorectă, or, învinuirea nu și-a găsit confirmare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a menționat că probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii pe acest capăt de învinuire și anume: declarațiile martorilor Ciubotaru Pavel, Bădilă Ion, procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 09.09.2016 și din 18.09.2016, procesul-verbal de percheziție corporală din 06.09.2016, raportul de expertiză nr.5094 din 12.09.2016; procesul-verbal de examinarea telefonului mobil de model „xxxx”, nicidecum nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de contrabandă și nici nu demonstrează existența infracțiunii incriminate, dimpotrivă se atestă invocarea unor probe care nu au legătură cauză-efect cu esența învinuirii înaintate în baza art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că lui Ivasiv Vitalii i s-a incriminat faptul că, la data de 06.09.2016, ora 07.40, deplasându-se cu automobilul de model „Mercedes”, cu n/î K AD 822, *prin tănuire de la controlul vamal, în geanta personală, a introdus pe teritoriul Republicii Moldova prin punctul de trecere a frontierei vamale Palanca-Maiaki-Udobnoe Auto, droguri și anume amfetamina cu cantitatea 100,47 gr., care conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții deosebit de mari.*

În acest sens, instanța de apel a reținut că acuzarea nu a confirmat prin nici o probă că substanța depistată în urma percheziției la Ivasiv Vitalii a fost introdusă pe teritoriul Republicii Moldova prin careva din metode specifice contrabandei, metodele de săvârșire a infracțiunii: eludarea controlului vamal; *tănuirea de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop*, folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei.

Instanța de apel a accentuat că, un element indispensabil al laturii obiective ce ține de infracțiunea de contrabandă, este locul săvârșirii infracțiunii - care este frontiera vamală a Republicii Moldova, pe când, în speță, Ivasiv Vitalii nu a fost reținut cu droguri la frontiera vamală a țării, sau în imediata apropiere, sau ar fi fost supravegheat instantaneu pe tot parcursul de timp de la intrarea pe teritoriul țării și până la reținere. Acuzarea a înaintat presupunerea precum că inculpatul ar fi trecut frontiera, introducând pe teritoriul Republicii Moldova droguri în proporții deosebit de mari, însă nu a prezentat nici o probă indubitabilă, care ar dovedi acest fapt. Nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra că Ivasiv Vitalii ar fi fost urmărit vizual, iar în cadrul urmăririi vizuale s-ar fi fixat acțiunile persoanei, la caz - ale inculpatului, a obiectelor în care au fost ascunse și tănuite de controlul vamal drogurile, a mijlocului de transport cu care a trecut drogurile peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a relevat că nu își găsește reflectare în ansamblul de probe prezentat nici faptul că Ivasiv Vitalii ar fi acționat prin tănuire de control vamal, nu s-a dovedit că inculpatul ar fi trecut peste frontiera vamală, cu neprezentarea pentru controlul vamal a amfetaminei cu cantitatea de 100,47 gr., cu folosirea locurilor special pregătite sau adaptate în acest scop.

De asemenea, nu a fost probat că Ivasiv Vitalii ar fi dispus de careva locuri ascunse ale corpului, hainelor, obiectelor personale, locurilor reutilate sau acomodate în mijloacele de transport drept ascunzișuri, nu s-a demonstrat că ar fi folosit locuri special adaptate pentru comiterea contrabandei.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele acuzării precum că vinovăția inculpatului s-ar demonstra prin declarațiile martorului Ciubotaru Pavel relevând în acest sens că martorul dat a relatat că, „*...La sfârșitul lunii august 2016, împreună cu colegii de serviciu a purces la documentarea unei grupări criminale implicate în trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova și comercializarea drogurilor...*”, afirmație inexplicabilă prin prisma art.268 Cod de procedură penală, care indică cert că în privința infracțiunilor prevăzute în art.248 și 249 din Codul penal urmărirea penală este efectuată de către organul de urmărire penală al Serviciului Vamal, în timp ce Ciubotaru Pavel activează în calitate de ofițer de investigație nr.4 antidrog la Inspectoratul de Investigații.

La fel, s-a menționat că acuzarea nu a probat nici existența persoanei - pe Vasilache Iulian, acesta nefiind audiat nici la o etapă a procesului penal, atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond sau apel, precum și faptul că convorbirile telefonice din interceptările la care face trimitere acuzatorul de stat, au fost duse cu acesta, nu au fost aduse careva probe scrise care ar confirma că această persoană există, că într-adevăr comercializează amfetamină pe care o preia de la Ivasiv Vitalii. Instanța de apel a constatat că, deși potrivit învinuirii Ivasiv Vitalii urma să se întâlnească cu Vasilache Iulian pentru a-i transmite drogurile, organele de forță l-au reținut până la această presupusă întâlnire.

Instanța de apel a menționat că învinuirea se bazează pe „descifrările” efectuate de ofițerului de investigație nr.4 antidrog la Inspectoratul de Investigație, martorul Ciubotaru Pavel, pe presupunerile acestuia, care a interpretat discuțiile despre încălțăminte drept discuții care se referă la droguri, deși în ședința de judecată inculpatul Ivasiv Vitalii a menționat că se ocupă cu comercializarea încălțăminte, iar acuzarea nu a combătut această versiune prin careva probe.

Acuzarea a prezentat ca probă procesul verbal de percheziție corporală a lui Ivasiv Vitalii din 06.09.2016, care însă nu constituie un temei de constatare a vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de contrabandă, or, prin acest proces verbal se dovedește că la Ivasiv Vitalii s-a depistat substanță psihotropă cu cantitatea de 100.47 gr., însă nu și faptul că inculpatul ar fi introdus aceste substanțe pe teritoriul Republicii Moldova prin contrabandă și că le păstra cu scop de înstrăinare.

De asemenea, nu a fost combătută versiunea inculpatului, potrivit căreia substanțele narcotice le-a cumpărat de pe teritoriul Gării de Nord cu suma de 20 000 lei pentru consum personal și că a trecut o oră din momentul preluării drogurilor, până la momentul reținerii când se afla în cazinou... ”.

Urmare celor relatate, instanța de apel a constatat că acuzatorul de stat n-a prezentat nici o probă care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea

infracțiunii încriminate, motiv pentru care Ivasiv Vitalii învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(5) Cod penal urmează a fi achitat, în speță nefiind constatat existența faptei infracțiunii.

Cu referire la capătul de învinuire adusă lui Ivasiv Vitalii în baza art.217¹ alin.(4) alin.4) lit. b) Cod penal, instanța de apel a menționat că, în speță, nu a fost demonstrat calificativul semnului agravant – scopul de înstrăinare a drogurilor, prin urmare nu a fost demonstrată latura subiectivă a infracțiunii, motiv pentru care acțiunile inculpatului au fost recalificate în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative - *circulația ilegală a drogurilor, prin păstrare, procurare și transportare fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că nu a fost demonstrată această intenție, or, procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 09.09.2016 și din 19.08.2016, denotă careva discuții dintre Ivasiv Vitalii și o altă persoană cu referire la încălțăminte, iar aprecierea precum că aceste convorbiri se referă de facto la substanțe interzise reprezintă în esență presupuneri, interpretarea subiectivă a acușării, presupuneri ale colaboratorilor de politie

În context, instanța de apel a precizat că nu s-a demonstrat că Ivasiv Vitalii ar fi transmis careva droguri altor persoane, or, chiar din declarațiile martorilor, colaboratori de politie, rezultă că, deși se presupunea că inculpatul urma să se întâlnească cu o persoană pentru a-i transmite în posesie substanțe interzise, acesta a fost reținut de unul singur, fără a se depista că s-ar fi întâlnit cu alte persoane.

Cu referire la persoana prezumtivă Vasilachi Iulian, căruia precum că inculpatul urma să-i vândă drogurile, instanța de apel a statuat că, în cadrul urmăririi penale nu au fost efectuate careva acțiuni pentru a demonstra că această persoană într-adevăr există, nu a fost audiat la nici o etapă a urmăririi penale, nici în instanțele de judecată, nu a fost efectuată confruntarea dintre el și Ivasiv Vitalii, nu s-a recurs la procedura de recunoaștere etc., astfel încât acușarea nu și-a propus să convingă instanța de verosimilitatea ipotezei că Vasilache Iulian este o persoană cu care a convenit Ivasiv Vitalii să-i vândă droguri.

Astfel, instanța de apel a constatat că, din probele administrate în ședințele de judecată, *s-a dovedit cu certitudine că Ivasiv Vitalii, în circumstanțe nestabilite la moment de organul de urmărire penală, a procurat droguri și anume amfetamina în cantitate de 100,47 grame, acționând cu intenție directă, având scopul circulația ilegală a drogurilor, prin procurare, păstrare și transportare, fără scop de înstrăinare, săvârșita în proporții deosebit de mari, în circumstanțe nestabilite la moment de organul de urmărire penală, a procurat droguri și anume amfetamina în cantitate de 100,47 grame, pe care a transportat-o și a păstrat-o la sine până la data de 06.09.2016 când, aflându-se pe teritoriul gării auto nord situată pe str. Calea Moșilor 2/1 mun. Chișinău, în urma perchiției corporale, au fost ridicate de la el 2 pachetele de polietilenă, în interiorul cărora se afla amfetamina cu cantitatea de 50,79 grame și respectiv, 49,42 grame și un pachetel de polietilenă în care se afla amfetamina cu*

cantitatea de 0 26 grame, care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții deosebit de mari.

Pentru cele constatate supra, instanța de apel a pus la bază declarațiile martorilor Ciubotaru Pavel și Bădilă Ion precum și actele cauzei: procesul verbal de percheziție corporală din 06.09.2016 (f.d.103-105, vol. I); raportul de expertiză nr.5094 din 12.09.2016 (f.d.209-212, vol. I).

Astfel, efectuând o cercetare a probelor administrate la caz și circumstanțele faptice reținute, instanța de apel a reîncadrat în drept acțiunile inculpatului Ivasiv Vitalii și l-a recunoscut vinovat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după semnele calificative - *circulația ilegală a drogurilor, prin păstrare, procurare și transportare, fără scop de înstrăinare, săvârșita în proporții deosebit de mari.*

Soluționând chestiunea referitoare la pedeapsa ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de apel ținând cont de prevederile art.61,75 Cod penal, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise precum și personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, este căsătorit, are un copil la întreținere, a conchis că scopul pedepsei penale poate fi atins prin dispunerea suspendării executării condiționate a pedepsei în temeiul art.90 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită, casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea soluției solicitate s-au invocat următoarele argumente:

- instanța de apel a apreciat eronat probele prezentate de acuzare și greșit a conchis că acestea nu confirmă că Ivasiv Vitalii a comis infracțiunea prevăzută de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal, precum și faptul că substanțele narcotice depistate la inculpat nu erau păstrate cu scop de înstrăinare;

- la aprecierea probelor instanța de apel contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală a dat prioritate declarațiilor inculpatului, însă nu a luat în considerație faptul că acesta și-a schimbat de mai multe ori depozițiile urmărind scopul de a evita răspunderea penală;

- prin declarațiile martorilor Bădilă Ion și Ciubotaru Pavel s-a confirmat în totalitate învinuirea incriminată prin rechizitoriu, or, aceștia au declarat că inculpatul parcurgând traseul de la punctul de control vamal și până la reținerea sa, nu a comunicat cu alte persoane și nu a primit sau transmis careva pachete sau obiecte. Faptul că inculpatul avea scopul de a înstrăina substanțele narcotice se confirmă prin descifrările convorbirilor telefonice din 09.09.2016 și din 19.08.2016.

7. La recursul ordinar declarat de partea acuzării a depus referință avocatul Popescu Ion în numele inculpatului, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia.

8. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temei pentru declararea recursului, se constată că recurentul face trimitere la temeiul de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală și anume, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor de recurs invocate, Colegiul penal lărgit constată că în speță se confirmă temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6) și 12 Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, din următoarele considerente.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că de către instanța de apel au fost admise următoarele erori de drept.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Conform art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art.394 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Conform art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței

de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită or nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Așadar, verificând criticile expuse de către recurent în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la adoptarea soluției de achitare a inculpatului Ivasiv Vitalii de comiterea infracțiunii prevăzute de art.248 alin.(5) lit. d) Cod penal precum și recalificare a acțiunilor lui Ivasiv Vitalii de la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal la art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, contrar prevederilor art.101, 414 Cod procedură penală, fără verificarea probelor, cercetate în instanța de fond, selectiv a dat apreciere probelor, acordând credibilitate declarațiilor inculpatului și stării de fapt relatate de acesta.

În această consecutivitate, se reține că instanța de apel a reținut ca fiind veridice declarațiile inculpatului și circumstanțele relatate de către acesta și a ignorat faptul că inculpatul Ivasiv Vitalii a dat declarații contradictorii pe tot parcursul procesului penal. Astfel, la faza urmării penale, inculpatul a recunoscut faptul păstrării substanțelor narcotice ridicate cu scop de consum personal, fapt confirmat prin procesul verbal de audiere a bănuitului din 06.09.2016 (f.d.113), ulterior în instanța de fond inculpatul vina în comiterea infracțiunilor încriminate nu a recunoscut-o, invocând că *“... la data de 06.09.2019 a părăsit teritoriul țării, deplasându-se după marfă în Ucraina, deoarece se ocupă cu încălțăminte, având clienții săi în Ucraina. Afirmă că nu are contract, care ar dovedi că se ocupă cu încălțăminte, dar are facturi precum că a cumpărat marfa. Aceste facturi se află în magazine în Ucraina, Turcia”*, iar în instanța de apel și-a schimbat în totalitate poziția, invocând că substanțele narcotice ce au fost depistate asupra sa îi aparțin și le deține pentru consum propriu.

În continuare, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel pripit și generic a stabilit că *„...acuzarea nu a dovedit prin nici o probă și în nici un mod, că substanța depistată în urma percheziției la Ivasiv Vitalii a fost introdusă pe teritoriul Republicii Moldova prin careva din metodele specifice contrabandei....Ivasiv Vitalii nu a fost reținut cu droguri la frontiera vamală a țării, sau în imediata apropiere, sau ar fi fost supravegheat instantaneu pe tot parcursul de timp de la intrarea pe teritoriul țării și până la reținere...”* astfel, cele invocate sunt combătute de probele scrise, legal

administrare de către organul de urmărire penală, precum și prin declarațiile martorilor Ciubotaru Pavel și Bădilă Ion, care confirmă faptul că inculpatul Ivasiv Vitalii a fost documentat în prezenta cauză penală anume reieșind din faptul că el era una din persoanele care distribuiau substanțe narcotice și a plecat peste hotare anume în scopul de a obține acele substanțe narcotice, care au fost depistate asupra sa și care anume prin contrabandă au fost introduse pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor Cibotaru Pavel și Bădilă Ion, inculpatul s-a aflat sub urmărire vizuală din momentul intrării pe teritoriul vamal al țării și până la momentul reținerii acestuia, pe parcursul traseului de la punctul de control și trecere a frontierei de stat Palanca - Maiaki - Udobnoie și până la reținerea sa nu a comunicat cu alte persoane, nu a primit și transmis careva pachete sau obiecte.

Astfel, se atestă faptul că instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Cibotaru Pavel și Bădilă Ion, precum și probele scrise și anume procesele verbale de consemnare a măsurii speciale de investigație - înregistrarea convorbirilor telefonice, procesul-verbal de percheziție corporală din 06.09.2016, raportul de expertiză nr.5094 din 12.09.2016, concluzionând că materialul probator prezentat de procuror nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de contrabandă, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat, sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a constatat neclar și divergent, în descriptivul deciziei adoptate, precum că „... *Colegiul penal statuează că din probele prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Ivasiv Vitalii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.248 alin (5) Cod penal, deoarece nu s-a demonstrat existența faptei infracțiunii, iar instanța de fond a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei pe acest capăt de învinuire, ajungând greșit la concluzia despre necesitatea condamnării inculpatului.*”

Apoi, indică neclar că, „... *Colegiul Penal accentuează că organul de urmărire penală urmează ca acțiunile legate de transportarea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora peste frontiera vamală a Republicii Moldova urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art.248 alin.(2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă și, după caz, de art.217 sau de art.217/1 Cod penal. Prin urmare, în cazul în care obiectul material al infracțiunii de contrabandă îl constituie drogurile, calificarea urmează a fi efectuată în baza art.248 alin.(2), Cod penal, indiferent de proporții, și nu în baza alin.(5) al aceluiași articol.*

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probatoriului prezentat de partea acuzării.

În continuare, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia instanței de apel cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului de la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, în cele ale art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, pe motivul că nu a fost confirmat scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice depistate la Ivasiv Vitalii.

În acest context, Colegiul penal lărgit se va referi la aspecte ale învinuirii, care nu au fost tratate corespunzător și minuțios de către instanța de apel, în particular se are în vedere delimitarea dintre art.217 și 217¹ Cod penal.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, potrivit rechizitoriului Ivasiv Vitalii a fost învinuit de aceea că: *acționând cu intenție directă, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite la moment de organul de urmărire penală, a obținut din regiunea Ucraina pentru realizare droguri și anume amfetamina în cantitate de 100,47 gr., care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții deosebit de mari, după care a transportat-o și a păstrat-o la sine pentru realizare lui Vasilache Iulian, până la 06.09.2016, când, aflându-se pe teritoriul gării auto nord situată pe str. Calea Moșilor 2/1 mun. Chișinău, în urma percheziției corporale, au fost ridicate de la el 2 pachetele de polietilenă, în interiorul cărora se afla amfetamina cu cantitatea de 50,79 grame și respectiv - 49,42 gr., și un pachetel de polietilenă în care se afla amfetamina cu cantitatea de 0,26 gr.*

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, după semnele calificative adică *circulația ilegală a drogurilor, păstrare, procurare și transportare în scop de înstrăinare, săvârșita în proporții deosebit de mari.*

Instanța de apel a ajuns însă la concluzia că, reieșind din baza factologică expusă supra și având în vedere că procurorul nu a probat dincolo de orice echivoc scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice urmărit de inculpat, acțiunile lui Ivasiv Vitalii au fost recalificate în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Delimitarea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal și cea de la art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, constă în scopul urmărit de făptuitor.

În principal, deosebirea dintre infracțiunile prevăzute la art.217 și 217¹ Cod penal se referă la lipsa sau la prezența scopului de înstrăinare. Lipsa scopului de înstrăinare în cazul infracțiunilor prevăzute la art.217 Cod penal denotă dorința făptuitorului de a întrebuința substanțele narcotice, psihotrope sau analoagele acestora pentru consum propriu ori alte asemenea dorințe. Indicarea unui scop în conținutul incriminării se justifică atunci când, pentru caracterizarea infracțiunii și a pericolozității sociale a infractorului, este important rezultatul spre care acesta tinde, iată de ce este firesc ca urmărirea de către subiectul infracțiunii specificate la art.217¹ Cod penal a scopului de înstrăinare să imprime acestor infracțiuni un pericol social mai sporit, în comparație cu infracțiunea prevăzută la art.217 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reamintește că, pentru delimitarea infracțiunilor de mai sus trebuie avute în vedere circumstanțele în care a acționat

inculpatul, acțiunile premergătoare acestora și toate împrejurările în care a fost săvârșită fapta infracțională.

Prin urmare, pentru a reține în sarcina inculpatului componenta de infracțiune prevăzută la art.217¹ Cod penal trebuie să fie demonstrată intenția înstrăinării substanțelor narcotice urmărită de inculpat.

În cauza diferită judecării, scopul înstrăinării urmărit de inculpat, în opinia procurorului, se confirmă reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, făcând trimitere la declarațiile depuse de inculpat în cadrul urmăririi penale, unde acesta a declarat că a confirmat că substanțele narcotice îi aparțin și le deține cu scop de consum propriu.

Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor Cibotaru Pavel și Badilă Ion se confirmă faptul că inculpatul urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, a obținut din regiunea Odessa - Ucraina pentru realizare, droguri și anume amfetamină în cantitate de 100,47 grame, care constituie proporții deosebit de mari, după care a transportat-o la sine, pentru realizarea lui Vasilachi Iulian, până la data de 06.09.2016.

Din conținutul procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații 04.09.2016, se constată că, în urma interceptării convorbirilor telefonice a lui Ivasiv Vitalie, utilizator al cartelei SIM: 079709406, ultimul duce convorbiri camuflete cu consumatorii de droguri, înstrăinându-le la prețul de la 200 la 500 lei pentru un gram de amfetamină.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată.

Pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere a acestora contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces.

Astfel, toate cele consemnate supra au conturat opinia Colegiul penal lărgit că, în cauza deferită judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis mai multe erori de drept prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, respectiv decizia instanței urmează a fi casată integral, cu remiterea cauzei la rejudecare.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să tina seama de cele punctate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture

omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe *Ivasiv Vitalii xxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 07 mai 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico